

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/1477

z dnia 6 września 2022 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776, na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) W kwietniu 2020 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Egiptu ostateczne cło antydumpingowe rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/492⁽²⁾, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/776⁽³⁾. Obowiązujące cła antydumpingowe wynoszą od 34 % do 69 % dla przywozu pochodzącego z ChRL oraz 20 % dla przywozu pochodzącego z Egiptu. Dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia tych ceł, wszczęto w lutym 2019 r. („pierwotne dochodzenie”) ⁽⁴⁾.

1.2. Wniosek

- (2) Komisja otrzymała wniosek, złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin i Egiptu poprzez przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji, oraz o poddanie tego przywozu obowiązkowej rejestracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 68 z 21.2.2019, s. 29.

- (3) Wniosek został złożony 3 listopada 2021 r. przez TECH-FAB Europe e.V., zrzeczenie unijnych producentów materiałów z włókna szklanego („wnioskodawca”).
- (4) Wniosek zawierał wystarczające dowody potwierdzające zmianę struktury handlu w zakresie wywozu z Chin, Egiptu i Turcji do Unii, która nastąpiła po wprowadzeniu środków w odniesieniu do materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin i Egiptu. Zmiana struktury handlu wydawała się wynikać z wysyłki materiałów z włókna szklanego z Turcji do Unii po przeprowadzeniu w Turcji montażu/wykończenia, w szczególności przez przedsiębiorstwo o nazwie Turkiz Composite Materials Technology Üretim Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi (zwane dalej „Turkiz Composite”⁽⁵⁾). Ze zgromadzonych dowodów wynikało, że taka działalność montażowa stanowi obchodzenie środków, ponieważ rozpoczęła się ona lub znacznie nasiliła po wszczęciu lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, na którym opierają się cła antydumpingowe na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu. Ponadto wniosek zawierał wystarczające dowody wskazujące na to, że części z Chin i Egiptu stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości zmontowanego produktu, a wartość dodana do części wykorzystywanych w trakcie montażu lub wykończenia jest niższa niż 25 % kosztów produkcji.
- (5) Ponadto wniosek zawierał wystarczające dowody pokazujące, że praktyka, proces lub prace, o których mowa, osłabiają skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do ilości i cen. Wydaje się, że na rynek UE wprowadzono znaczne wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem. Ponadto istniały wystarczające dowody na to, że przywóz materiałów z włókna szklanego odbywał się po cenach wyrządzających szkodę.
- (6) Oprócz tego wniosek zawierał wystarczające dowody na to, że materiały z włókna szklanego wysyłane z Turcji były wywożone po cenach dumpingowych w odniesieniu do wartości normalnej uprzednio ustalonej dla materiałów z włókna szklanego.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (7) Produktem objętym postępowaniem są materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (pregregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m², w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/492 klasyfikowane do kodów CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC: 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu („produkt objęty postępowaniem”). Jest to produkt, do którego mają zastosowanie obecnie obowiązujące środki.
- (8) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt jak ten określony w poprzednim motywie, ale wysyłany z Turcji, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Turcji (w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2230⁽⁶⁾ („rozporządzenie wszczynające”) objęty kodami TARIC 7019 39 00 83, 7019 40 00 83, 7019 59 00 83 oraz 7019 90 00 83) („produkt objęty dochodzeniem”).
- (9) Dochodzenie wykazało, że materiały z włókna szklanego wywożone z Chin i Egiptu do Unii oraz te wysyłane z Turcji, pochodzące lub nie pochodzące z Turcji, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Wszczęcie postępowania

- (10) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia, Komisja zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wszczęła dochodzenie i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/2230 objęła rejestracją przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji.

⁽⁵⁾ We wniosku podano poprzednią nazwę przedsiębiorstwa – Hengshi Turkey.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2230 z dnia 14 grudnia 2021 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/492 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu przez przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji, oraz poddające ten przywóz obowiązkowej rejestracji (Dz.U. L 448 z 15.12.2021, s. 58).

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (11) LM Wind Power, producent łopat turbin wiatrowych mający siedzibę w Unii, argumentował, że wszczęcie dochodzenia nie było uzasadnione ze względu na brak wystarczających dowodów, a zatem powinno zostać natychmiast zakończone.
- (12) Argumentował także, że obejście środków nie miało miejsca, skoro między Turcją a Unią z jednej strony lub między Chinami i Egiptem a Unią z drugiej strony nie nastąpiła żadna zmiana struktury handlu, która wskazywałaby na praktykę obchodzenia środków. Ponadto argumentował, iż praktyka, proces ani prace mające miejsce w Turcji nie należały do żadnej z kategorii wymienionych w art. 13 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego. W szczególności wniosek nie zawierał konkretnych dowodów na to, że odbywała się wysyłka materiałów z włókna szklanego, pochodzących z Chin lub Egiptu, z Turcji do Unii. Co więcej, jego zdaniem odnośnych praktyki, procesu ani prac nie można zakwalifikować jako nieznacznej modyfikacji, ponieważ produkt objęty dochodzeniem jest produktem rynku niższego szczebla i jako taki jest produktem innym niż materiały wsadowe (głównie niedoprzędę z włókien szklanych), ani jako działalności montażowej, zwłaszcza że produkt objęty dochodzeniem i niedoprzędę z włókien szklanych nie są klasyfikowane w tych samych pozycjach taryfowych.
- (13) Twierdził także, że istniały wystarczające racjonalne przyczyny oraz ekonomiczne uzasadnienie w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dla wspomnianych praktyki, procesu lub prac mających miejsce w Turcji poprzez utworzenie zakładu produkcji materiałów z włókna szklanego w Turcji. W Turcji istniał znaczny popyt na materiały z włókna szklanego, w dużej mierze napędzany przez turecki sektor energii wiatrowej, przy zapotrzebowaniu wynoszącym w 2020 r. około 20 000–25 000 t. Popyt wzrastał, na co wskazuje fakt, że w 2018 r. tureckie przedsiębiorstwo utworzyło w Turcji nowy zakład produkujący włókno szklane o dodatkowych rocznych mocach produkcyjnych wynoszących 70 000 ton. Wspomniane przedsiębiorstwo twierdziło wreszcie, że istniał także rosnący popyt na materiały z włókna szklanego na obszarach w sąsiedztwie Turcji, takich jak Bliski Wschód i Afryka, oraz że fakty te również usprawiedliwiają utworzenie w Turcji zakładu produkcyjnego.
- (14) Podobne uwagi otrzymano od innego europejskiego producenta łopat turbin wiatrowych mającego siedzibę w Unii, tj. Vestas Wind Systems A/S, oraz od tureckiego producenta eksportującego materiały z włókna szklanego – Turkiz Composite, przedsiębiorstwa zlokalizowanego na europejskim wolnym obszarze celnym ASB w Marmarze w Turcji.
- (15) Odnosząc się do ekonomicznego uzasadnienia utworzenia zakładu w Turcji, Turkiz Composite argumentowało także, że rada dyrektorów chińskiej spółki dominującej podjęła decyzję o utworzeniu przedsiębiorstwa w Turcji już 24 kwietnia 2018 r., tj. zanim Komisja wszczęła pierwotne dochodzenie (⁷), które doprowadziło do wprowadzenia środków, o których mowa w motywie 1.
- (16) Władze Egiptu stwierdziły, że Egipt został niesłusznie włączony w obecne dochodzenie, ponieważ nie miały miejsca praktyki mające na celu obejście środków z udziałem Egiptu. Twierdziły także, podobnie jak LM Wind Power, że brakowało dowodów na obejście środków w postaci czy to działalności montażowej w Turcji obejmującej wywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu, czy przeladunku między Turcją a Unią obejmującego materiały z włókna szklanego z Egiptu i Chin. Ponadto władze Egiptu twierdziły, że nie istniały dowody na zmianę struktury handlu.
- (17) Władze tureckie podkreśliły, że w Turcji istnieje znaczna moc zainstalowana i produkcja materiałów z włókna szklanego oraz że w ich przekonaniu krajowi producenci tureccy, którzy spełniają właściwe przesłanki, powinni być zwolnieni z rozszerzonych środków.
- (18) Z kolei Amiblu Holding GmbH, dostawca systemów rur z tworzywa sztucznego wzmocnionego włóknem szklanym i rozwiązań wykorzystujących takie rury w Unii, argumentował, że w interesie Unii leży działanie przeciwko praktykom obchodzenia środków zakłócającym rynek w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego z państw trzecich, w tym z Turcji. W szczególności argumentował, że ponieważ jego tureccy konkurenci nie podlegają środkom antydumpingowym ani wyrównawczym nałożonym na przywóz niedoprzędów z włókien szklanych, ucierpiała konkurencyjna pozycja przemysłu Unii. Wniósł także do Komisji o systematyczne badanie mechanizmów obchodzenia środków w państwach trzecich, w tym w Turcji.

⁽⁷⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 68 z 21.2.2019, s. 29).

- (19) Jeśli chodzi o argumenty odnoszące się do wszczęcia dochodzenia, Komisja przypominała, że dochodzenie zostało wszczęte na podstawie dowodów przedstawionych we wniosku, dotyczących wysyłki materiałów z włókna szklanego do Unii przez Turcję, po przeprowadzeniu na nich działalności montażowej w Turcji, w szczególności przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite.
- Wniosek zawierał w szczególności wystarczające dowody ⁽⁸⁾ na to, że w Turcji prowadzona jest działalność montażowa, czyli jedna z praktyk wymienionych w art. 13 rozporządzenia podstawowego, oraz że ta działalność montażowa odbywa się z wykorzystaniem niedoprzędów z włókien szklanych – głównego materiału wsadowego pochodzącego z ChRL i Egiptu ⁽⁹⁾. Ponadto wniosek zawierał wystarczające dowody ⁽¹⁰⁾ na to, że taka praktyka stanowiła obejście środków. Klasyfikacja taryfowa produktu objętego dochodzeniem lub jego głównych materiałów wsadowych nie ma znaczenia dla ustalenia, czy działalność montażowa stanowi obejście środków.
  - Wniosek zawierał również wystarczające dowody ⁽¹¹⁾ na to, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite było zaangażowane w dwie różne formy przeładunku.
- (20) Ponadto we wniosku przedstawiono wystarczające dowody dotyczące braku uzasadnienia ekonomicznego innego niż nałożenie ceł, m.in. odniesienie do sprawozdania rocznego przedsiębiorstwa China Hengshi Foundation Company Limited ⁽¹²⁾ z 2018 r. Zgodnie z wnioskiem jako czynnik ryzyka operacyjnego w sprawozdaniu rocznym z 2018 r. przy rozszerzeniu działalności China National Building Materials Group na Turcję wskazano „ryzyko związane z cłami antydumpingowymi nałożonymi na nasze produkty przez Unię Europejską oraz tarciami w handlu między Chinami a USA” ⁽¹³⁾.
- (21) Dlatego też Komisja odrzuciła twierdzenia, że wniosek nie zawierał wystarczających dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia. Komisja przyjęła do wiadomości twierdzenia Amiblu Holding GmbH oraz władz tureckich.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres sprawozdawczy

- (22) Dochodzeniem objęto okres od 1 stycznia 2019 r. do 30 czerwca 2021 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem zgromadzono między innymi w celu zbadania domniemanej zmiany w strukturze handlu po nałożeniu środków na produkt objęty postępowaniem oraz istnienia praktyki, procesu lub prac, dla których nie było wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożenie cła. Za okres od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2021 r. („okres sprawozdawczy” lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków w odniesieniu do cen lub ilości oraz czy występował dumping.

1.7. Dochodzenie

- (23) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze Chin, Egiptu i Turcji, znanych producentów eksportujących w tych państwach, przemysł Unii oraz przewodniczącego Rady Stowarzyszenia UE–Turcja.
- (24) Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Turcji w Unii Europejskiej o przekazanie jej nazw i adresów producentów eksportujących lub stowarzyszeń przedstawicielskich, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, oprócz tureckich producentów eksportujących wskazanych we wniosku przez wnioskodawcę.
- (25) Na stronie internetowej DG ds. Handlu udostępniono formularze wniosków o zwolnienie producentów/eksporterów w Turcji, kwestionariusze dla producentów/eksporterów w Chinach i Egipcie oraz dla importerów w Unii.

⁽⁸⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 45 i kolejne, s. 11.

⁽⁹⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 35, s. 9.

⁽¹⁰⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 47 i kolejne, s. 12.

⁽¹¹⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 51 i kolejne, s. 12 i 13.

⁽¹²⁾ China National Building Materials Group to grupa będąca własnością chińskich właścicieli, do której należą turecki producent eksportujący Turkiz Composite oraz przedsiębiorstwo China Hengshi Foundation Company Limited.

⁽¹³⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 27, s. 8.

- (26) Spośród sześciu znanych producentów w Turcji czterech złożyło formularze wniosków o zwolnienie. Były to:
- Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şti.,
  - Sonmez Asf Iplik Dokuma Ve Boya San Tic A. Ş.,
  - Telateks Tekstil Ürünleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi oraz Telateks Dış Ticaret ve Kompozit Sanayi Anonim Şirketi, należące do grupy Metyx Composites (oddział Telateks A.S),
  - Turkiz Composite.
- (27) Ponadto sześć przedsiębiorstw chińskich oraz egipskich, z których wszystkie są związane z Turkiz Composite, przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (28) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożyło także węgierskie przedsiębiorstwo Metyx Hungary Korlátolt Felelősségű Társaság (powiązany importer materiałów z włókna szklanego produkowanych przez Telateks Tekstil Ürünleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi) oraz niemieckie przedsiębiorstwo Saertex GmbH & Co. KG (spółka dominująca oraz importer materiałów z włókna szklanego produkowanych przez Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şti.).
- (29) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony zostały poinformowane, że nieprzedłożenie wszystkich istotnych informacji lub przedłożenie niepełnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji może prowadzić do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i oparcia ustaleń na dostępnych faktach.
- (30) Posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa LM Wind Power odbyło się 4 lutego 2022 r. Po ujawnieniu ustaleń 12 lipca odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Turkiz Composite.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (31) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, aby dokonać oceny występowania możliwego obchodzenia środków, należy poddać analizie następujące elementy:
- czy wystąpiła zmiana struktury handlu pomiędzy ChRL/Egiptem/Turcją a Unią,
  - czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza wprowadzonymi środkami antydumpingowymi,
  - czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem, oraz
  - czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla produktu objętego postępowaniem.
- (32) We wniosku zarzucono przeładunek, a w szczególności wysyłkę produktu objętego postępowaniem z Turcji do Unii po przeprowadzeniu w Turcji montażu lub wykończenia (zob. motyw 4).
- (33) Jeśli chodzi o przeładunek, w toku dochodzenia nie wykryto żadnych dowodów świadczących o tym, że którykolwiek z czterech współpracujących producentów eksportujących brał udział w takich praktykach. Zarzut ten nie znalazł zatem potwierdzenia w toku dochodzenia.
- (34) W odniesieniu do działalności montażowej/wykończeniowej Komisja sprawdziła konkretnie, czy spełnione były kryteria określone w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w szczególności:
- czy wspomniana działalność montażowa/wykończeniowa rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po wszczęciu lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, zaś części pochodzą z kraju objętego środkami, oraz
  - czy części te stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu, a wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25 % kosztów produkcji.

2.2. Współpraca

- (35) Jak stwierdzono w motywie 26, czterech producentów eksportujących w Turcji złożyło wniosek o zwolnienie ze środków, gdyby ich zakres rozszerzono na Turcję. Współpracowali oni podczas całej procedury, przedkładając formularze wniosków o zwolnienie oraz udzielając odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków. Poziom współpracy w przypadku tureckich producentów eksportujących był wysoki, gdyż zgłoszone przez nich łączne wielkości wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii w przedłożonych formularzach wniosków o zwolnienie odpowiadały łącznej wielkości przywozu z Turcji w okresie sprawozdawczym przedstawionej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu.
- (36) Na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną w pomieszczeniach przedsiębiorstwa Turkiz Composite. W przeciwieństwie do trzech pozostałych producentów, którzy się zgłosili, przedsiębiorstwo to dokonywało przywozu niemal wszystkich materiałów wsadowych, a w szczególności 100 % swojego głównego materiału wsadowego (niedoprzędów z włókien szklanych) od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo to było także zdecydowanie największym tureckim producentem eksportującym materiały z włókna szklanego. W okresie sprawozdawczym wywoziło ono do Unii więcej materiałów z włókna szklanego niż wszyscy trzej pozostali współpracujący tureccy producenci eksportujący łącznie.

2.3. Zmiana struktury handlu

2.3.1. Przywóz materiałów z włókna szklanego

- (37) W tabeli 1 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie materiałów z włókna szklanego z Chin, Egiptu i Turcji w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

Przywóz materiałów z włókna szklanego do Unii w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2019	2020	Okres sprawozdawczy
ChRL	43 460	38 440	33 263
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	88	77
Egipt	11 349	6 935	3 608
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	61	32
Turcja	2 334	4 152	8 367
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	178	358

Źródło: Eurostat.

- (38) W tabeli 1 widoczne jest, że przywóz materiałów z włókna szklanego z Turcji wzrósł z 2 334 ton w 2019 r. do 8 367 ton w okresie sprawozdawczym. Znaczny wzrost w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2019 r. zbiegł się ze wzrostem produkcji przedsiębiorstwa Turkiz Composite, które rozpoczęło produkcję w marcu 2019 r.
- (39) Przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin spadł z 43 460 ton w 2019 r. do 33 263 ton w okresie sprawozdawczym, natomiast przywóz materiałów z włókna szklanego z Egiptu odnotował spadek z 11 349 ton w 2019 r. do 3 608 ton.

2.3.2. Wielkość wywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji

- (40) W tabeli 2 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji na podstawie tureckich danych statystycznych dotyczących przywozu z bazy danych GTA.

Tabela 2

Przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu i Chin do Turcji w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2019	2020	Okres sprawozdawczy
ChRL			
7019 12 Niedoprzędy z włókien szklanych	6 996	15 970	19 201
Egipt			
7019 12 Niedoprzędy z włókien szklanych	9 142	20 565	30 149

Źródło: GTA.

- (41) Głównym materiałem wsadowym do produkcji materiałów z włókna szklanego są niedoprzędy z włókien szklanych. Ten materiał wsadowy jest następnie dalej przetwarzany w celu wyprodukowania materiałów z włókna szklanego. Dowody, którymi dysponuje Komisja, wykazały, że materiały z włókna szklanego wywożone do Unii z Turcji produkowano głównie z niedoprzędów z włókien szklanych.
- (42) W tabeli 2 pokazano, że przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Chin do Turcji znacznie wzrósł z 6 996 ton w 2019 r. do 19 201 ton w okresie sprawozdawczym. Przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu do Turcji także odnotował znaczący wzrost z 9 142 ton w 2019 r. do 30 149 ton w okresie sprawozdawczym. Przywóz z Chin i Egiptu stanowił ok. 70 % łącznego przywozu niedoprzędów z włókien szklanych do Turcji zarówno w 2020 r., jak i w okresie sprawozdawczym. Ponadto znaczący wzrost przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji zbiegł się także z faktem, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite zaczęło zaopatrywać swojego największego europejskiego klienta dopiero od maja 2020 r., co doprowadziło do zwiększonej konsumpcji niedoprzędów z włókien szklanych do celów produkcji materiałów z włókna szklanego.
- (43) Przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że niedoprzędy z włókien szklanych, których użyło do produkcji materiałów z włókna szklanego, zostały w całości zakupione z Chin i z Egiptu, w szczególności od jego przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Turkiz Composite dokonywało przywozu tych niedoprzędów w ramach kodu HS 7019 12. Przywóz objęty tym kodem wykazał najbardziej znaczący wzrost, jeżeli chodzi o przywóz z Chin i Egiptu do Turcji.
- (44) Znaczący wzrost wielkości przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji wskazuje na rosnący popyt na tego rodzaju materiały wsadowe w Turcji, co można przynajmniej częściowo wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu materiałów z włókna szklanego z Turcji w okresie sprawozdawczym. Potwierdziły to także informacje dostarczone przez Turkiz Composite.

2.3.3. Wnioski dotyczące zmiany w strukturze handlu

- (45) Wzrost wywozu materiałów z włókna szklanego z Turcji do Unii z jednej strony i spadek wywozu materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu do Unii z drugiej strony stanowią zmianę struktury handlu między Turcją a Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w połączeniu ze znaczącym wzrostem w okresie sprawozdawczym – w porównaniu z 2019 r. – wywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji, jak pokazano w tabeli 2.

2.4. Niewystarczające racjonalne przyczyny lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antidumpingowego

- (46) Przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że istniały racjonalne przyczyny oraz uzasadnienie ekonomiczne jego utworzenia. Przedsiębiorstwo utrzymywało że jego założenie w Turcji wynikało ze znacznego popytu na materiały z włókna szklanego w Turcji oraz zwiększonego popytu na materiały z włókna szklanego w państwach w sąsiedztwie Turcji innych niż państwa UE (głównie w Egipcie, Jordani, Iranie i w pewnym stopniu Arabii Saudyjskiej), jak również ze znacznego i rosnącego popytu na niedoprzędy z włókien szklanych w Turcji.

- (47) W toku dochodzenia wykazano, że Turkiz Composite podjęło decyzję o utworzeniu przedsiębiorstwa w Turcji przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia. Utworzono je 1 czerwca 2018 r., ale produkcja rozpoczęła się dopiero w marcu 2019 r., gdyż należało jeszcze znaleźć pomieszczenia oraz zakupić, przenieść, zainstalować i przetestować wszystkie maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego. Data rozpoczęcia produkcji zbiegła się z datą wszczęcia pierwotnego dochodzenia w sprawie przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu.
- (48) Ponadto w art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalono związek między przedmiotowymi praktyką, procesem lub pracami a zmianą struktury handlu polegający na tym, że ta druga musi „wynikać” z tych pierwszych. Zatem to praktyka, proces lub prace prowadzące do zmiany struktury handlu muszą mieć wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne inne niż nałożenie cła, aby nie uznano ich za obejście środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (49) W świetle powyższego nieistotny jest argument, że przedsiębiorstwo utworzono w celu obsługi rynków krajowego, afrykańskiego i bliskowschodniego, ponieważ to nie utworzenie przedsiębiorstwa stanowi praktykę, proces lub prace prowadzące do zmiany struktury handlu. Praktyką, z której wynika zmiana, jest działalność montażowa/wykończeniowa w Turcji, która doprowadziła do znacznego wzrostu wywozu materiałów z włókna szklanego (zmontowanego produktu) do Unii. Dokonywana przez Turkiz Composite sprzedaż eksportowa materiałów z włókna szklanego do Unii znacznie wzrosła, gdy przedsiębiorstwo to od maja 2020 r. zaczęło stopniowo zwiększać dostawy do swojego największego europejskiego klienta (zob. motyw 42), co zbiegło się z datą wprowadzenia pierwotnych środków (zob. motyw 1).
- (50) Ponadto fakt, że przedsiębiorstwo, które – jak utrzymywano – utworzono w celu obsługi rynków krajowego, afrykańskiego oraz bliskowschodniego, po wszczęciu postępowania antydumpingowego w rzeczywistości obsługiwało rynek krajowy i unijny zamiast wyżej wymienionych⁽¹⁴⁾, dodatkowo wskazuje, że działalność montażową tego przedsiębiorstwa rozwinęto w odpowiedzi na dochodzenie, a następnie jeszcze bardziej zwiększono w odpowiedzi na nałożenie ceł.
- (51) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite oraz LM Wind Power twierdziły, że w toku rozumowania Komisji zabrakło jednego etapu w przeprowadzonej przez nią analizie prawnej ekonomicznego uzasadnienia, gdyż nie oceniła ona, czy praktyka, proces lub prace miały ekonomiczne uzasadnienie lub wystarczające racjonalne przyczyny. Stwierdziły także, iż Komisja zastosowała niewłaściwy test czasowy, skoro błędnie nie uznała, że to „nałożenie ceł”, a nie wszczęcie dochodzenia, musi być przyczyną praktyki, procesu lub prac. Przedsiębiorstwa te argumentowały ponadto, że jeśli Komisja zastosowałaby właściwe testy prawne, doszłaby do wniosku, że istniały wystarczające racjonalne przyczyny oraz ekonomiczne uzasadnienie utworzenia Turkiz Composite. Utrzymywały, że głównym powodem utworzenia zakładu w Turcji był zamiar obsługi tureckiego rynku krajowego.
- (52) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze Komisja w istocie dokonała oceny, czy praktyka, proces lub prace miały ekonomiczne uzasadnienie lub wystarczające racjonalne przyczyny. Ocena ta została przeprowadzona, jak wyraźnie wyjaśniono w motywach 48 i 49 powyżej. Komisja jednoznacznie zidentyfikowała praktykę, proces lub prace, które doprowadziły do zmiany struktury handlu, a następnie przeanalizowała potencjalne uzasadnienie tej praktyki. Wbrew temu, co twierdziły zainteresowane strony, oraz jak wyjaśniono w motywie 49, to nie utworzenie Turkiz Composite ani jego sprzedaż krajowa stanowią przedmiotowe praktykę, proces lub prace, gdyż to nie z nich wynika zmiana struktury handlu omówiona w pkt 2.3 powyżej.
- (53) Po drugie Komisja nie zastosowała niewłaściwego testu czasowego. W motywie 47 odniosła się do faktu, że data rozpoczęcia produkcji zbiegła się z datą wszczęcia pierwotnego dochodzenia. Ustalenie to, oparte na zweryfikowanych informacjach dostarczonych przez Turkiz Composite, było istotne z prawnego punktu widzenia, gdyż jeden z warunków określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o którym również mowa w motywie 34 powyżej, stanowi, że „działalność [...] rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego”. W art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zdefiniowano obejście środków i tym samym skupiono się na nałożeniu cła, ponieważ bez nałożenia cła nie może istnieć obejście środków. Nie wyklucza to możliwości uznania, że rozpoczęcie praktyki, procesu lub prac po wszczęciu dochodzenia jest dowodem na to, że cło, które następnie nałożono (i którego można było zasadnie oczekiwać), stanowiło uzasadnienie przedmiotowej praktyki. Interpretacja art. 13 ust. 1 zaproponowana przez zainteresowaną stronę nie tylko byłaby

⁽¹⁴⁾ Dochodzenie wykazało, że prowadzony przez Turkiz Composite wywóz do pozostałych państw trzecich (w tym potencjalnie na rynki afrykańskie i bliskowschodnie) stanowił zaledwie niewielką część jego całkowitej sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem.

niezgodna z brzmieniem przytoczonego powyżej przepisu art. 13 ust. 2, ale także w praktyce oznaczałaby, że praktyki obchodzenia środków, które rozpoczęły się w okresie pomiędzy wszczęciem dochodzenia a nałożeniem ceł, pozostawałyby poza zakresem stosowania art. 13 ust. 1. Byłoby to sprzeczne z głównym celem art. 13 rozporządzenia podstawowego w rozumieniu określonym przez Sąd ⁽¹⁵⁾.

- (54) W odniesieniu do twierdzenia, że główną przyczyną utworzenia zakładu w Turcji był zamiar obsługi tureckiego rynku krajowego, Komisja zauważyła, że Turkiz Composite w toku postępowania nieznacznie zmieniło swoją argumentację, ponieważ przed ujawnieniem ustaleń utrzymywało, że przyczyną był zamiar obsługi rynków krajowego, afrykańskiego i bliskowschodniego. Jak wspomniano w motywie 50, w okresie objętym dochodzeniem Turkiz Composite obsługiwało rynek krajowy i unijny. W każdym razie działalność Turkiz Composite w okresie objętym dochodzeniem zwiększyła się znacznie, czego dowodzą następujące ustalenia:
- W 2018 r. wynajęto jeden zakład produkcyjny, kolejny w 2019 r., a w 2020 r. pozostałe.
  - Ze wszystkich maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego, które były w użyciu w okresie sprawozdawczym, mniej niż siedem było pierwszy raz w użyciu w 2019 r., natomiast w 2020 r. i w pierwszej połowie 2021 r. po raz pierwszy wprowadzono do użycia dodatkowe ponad siedem maszyn.
  - Turkiz Composite nabyło te maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego głównie od swoich przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Znaczący wzrost mocy produkcyjnych Turkiz Composite w okresie objętym dochodzeniem wyraźnie wskazuje na zmianę strategii przez grupę China National Building Materials Group, której częścią jest Turkiz Composite, w reakcji na wszczęcie pierwotnego dochodzenia.
  - W okresie objętym dochodzeniem znacznie wzrosły nie tylko moce produkcyjne, ale także faktyczna produkcja oraz liczba pracowników. W okresie sprawozdawczym moce produkcyjne były trzykrotnie wyższe niż w roku 2019, natomiast faktyczna produkcja w okresie sprawozdawczym była 60 razy większa niż w 2019 r. Ponadto w okresie sprawozdawczym liczba pracowników była około sześciokrotnie większa niż w 2019 r.
  - Wreszcie w okresie objętym dochodzeniem sprzedaż eksportowa dokonywana przez Turkiz Composite do Unii (zob. motyw 57) gwałtownie wzrosła po wszczęciu pierwotnego dochodzenia.
- (55) W związku z powyższym w toku dochodzenia nie stwierdzono wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia znaczącego wzrostu wywozu zmontowanego produktu przez Turkiz Composite do Unii poza dążeniem do uniknięcia konieczności uiszczenia obowiązujących wówczas ceł antydumpingowych.

2.5. Rozpoczęcie lub znaczne zwiększenie działalności

- (56) W art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego wymaga się, aby dana działalność montażowa lub wykończeniowa rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po wszczęciu lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, a części pochodziły głównie z krajów objętych środkami antydumpingowymi.
- (57) Pierwotne dochodzenie wszczęto 21 lutego 2019 r., a ostateczne cła antydumpingowe nałożono 1 kwietnia 2020 r. Przedsiębiorstwo Turkiz Composite zostało oficjalnie utworzone 1 czerwca 2018 r. i rozpoczęło produkcję od marca 2019 r. Data rozpoczęcia produkcji zbiega się zatem z datą wszczęcia pierwotnego dochodzenia w sprawie przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu (zob. przypis 7).
- (58) Ponadto Turkiz Composite znacznie zwiększyło sprzedaż eksportową w okresie objętym dochodzeniem, a prawie wszystkie jego materiały wsadowe, a w szczególności 100 % głównego materiału wsadowego (niedoprzędów z włókien szklanych), zakupiono od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie.
- (59) Dlatego też Komisja stwierdziła, że działalność montażowa lub wykończeniowa rozpoczęła się po wszczęciu pierwotnego dochodzenia, zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁵⁾ Wyrok z dnia 8 czerwca 2022 r., Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd/Komisja Europejska, T-144/20, ECLI:EU:T:2022:346, pkt 59 i przywołane tam orzecznictwo.

2.6. Wartość części i wartość dodana

2.6.1. Wartość części

- (60) Zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w przypadku działalności montażowej lub wykończeniowej warunkiem niezbędnym do stwierdzenia obchodzenia środków jest konieczność potwierdzenia, że części pochodzące z krajów objętych środkami stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu i że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia nie przekracza 25 % kosztów produkcji.
- (61) Głównym materiałem wsadowym do produkcji materiałów z włókna szklanego są niedoprzędz z włókien szklanych. Turkiz Composite zakupiło 100 % wykorzystanych niedoprzędów z włókien szklanych od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. W przeprowadzonym procesie szycia i tkania, będącym działalnością wykończeniową prowadzoną w Turcji, te niedoprzędz z włókien szklanych zostały przekształcone w materiały z włókna szklanego. Według zweryfikowanych informacji dostarczonych przez Turkiz Composite główny materiał wsadowy, czyli niedoprzędz z włókien szklanych, stanowi niemal 100 % łącznej wartości wszystkich części zmontowanego/wykończonego produktu w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (62) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite i LM Wind Power powtórzyły twierdzenie, że wytwarzanie materiałów z włókna szklanego z przywożonego głównego surowca, jakim są niedoprzędz z włókien szklanych, nie stanowi „montażu części poprzez ich składanie” w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz że niedoprzędz z włókna szklanego nie są częściami, ale raczej materiałami w rozumieniu noty wyjaśniającej (VII) części drugiej reguły 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji systemu zharmonizowanego, stanowiącej, że montowane części „nie mogą być poddane żadnej obróbce kończącej proces produkcji”. W tym kontekście przedsiębiorstwa te twierdziły, że niedoprzędz z włókien szklanych nie są „częściami” materiałów z włókna szklanego oraz nie są „montowane” w celu stworzenia materiałów z włókna szklanego, ale są przetwarzane na materiały z włókna szklanego poprzez tkanie i zszywanie różnych rodzajów niedoprzędów z włókien szklanych, jak również innych materiałów, przy użyciu skomplikowanych maszyn. Podobne uwagi otrzymano również od władz Egiptu.
- (63) Komisja odrzuciła te argumenty. Praktykę opisaną w motywie 60 powyżej można scharakteryzować jako działalność wykończeniową, która wchodzi w zakres pojęcia działalności montażowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o czym mowa jest również w motywie 34 powyżej. Rozpatrzono również inne elementy, jak wyjaśniono poniżej.
- (64) Po pierwsze, odniesienie do noty wyjaśniającej (VII) części drugiej reguły 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji systemu zharmonizowanego jest nieadekwatne, ponieważ bezpośrednią podstawą prawną jest art. 13 rozporządzenia podstawowego, a nie prawo celne, jak wyraźnie wyjaśnił Trybunał Sprawiedliwości ⁽¹⁶⁾.
- (65) Po drugie, interpretację art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Trybunał Sprawiedliwości rozpoczął od przypomnienia, że „[z]godnie z utrwalonym orzecznictwem w celu dokonania wykładni przepisu prawa Unii należy wziąć pod uwagę nie tylko jego treść, ale także jego kontekst oraz cele, do których zmierza uregulowanie, którego ów przepis stanowi część” ⁽¹⁷⁾. Rozporządzenie podstawowe nie zawiera definicji terminów „działalność montażowa” ani „działalność wykończeniowa”. Sposób, w jaki skonstruowany jest art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przemawia jednak za taką interpretacją terminu „działalność montażowa”, która zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) ma wyraźnie obejmować także „działalność wykończeniową”. W związku z tym „działalność montażowa” w rozumieniu art. 13 ust. 2 ma obejmować nie tylko działalność polegającą na montowaniu części artykułu złożonego, ale może obejmować także dalsze przetwarzanie, tj. wykańczanie produktu.
- (66) Co więcej, według Trybunału ⁽¹⁸⁾ celem dochodzeń prowadzonych na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego jest zapewnienie skuteczności celów antydumpingowych oraz zapobieganie ich obchodzeniu. W związku z tym celem art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jest objęcie jego zakresem praktyk, procesów lub prac, w których wykorzystuje się głównie części z kraju podlegającego oraz montuje lub wykańcza te części przez dodanie do nich ograniczonej wartości.

⁽¹⁶⁾ Wyrok z dnia 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 90 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽¹⁷⁾ Wyrok z dnia 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 82 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z dnia 8 czerwca 2022 r., Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd/Komisja Europejska, T-144/20, ECLI:EU:T:2022:346, pkt 59 i przywołane tam orzecznictwo.

- (67) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite, LM Wind Power oraz władze Egiptu nie zgodziły się z podejściem Komisji polegającym na łącznym ujmowaniu wartości niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu z wartością niedoprzędów z włókien szklanych z Chin przy ustalaniu, czy wartość niedoprzędów z włókien szklanych stanowiła co najmniej 60 % łącznej wartości domniemanych „części” materiałów z włókna szklanego. Wskazały one na użycie sformułowania „części pochodzące z kraju objętego środkami” (w liczbie pojedynczej) w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (68) Komisja odrzuciła to twierdzenie z następujących powodów. Po pierwsze, jak wskazano w motywie 1, w pierwotnym dochodzeniu przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu oceniono w sposób łączny. Z tego powodu w bieżącym dochodzeniu w sprawie obejścia środków właściwe było zastosowanie tej samej metody w celu rozszerzenia pierwotnych środków.
- (69) Po drugie, art. 13 rozporządzenia podstawowego nie uniemożliwia Komisji przeprowadzenia takiej łącznej analizy w celu sprawdzenia, czy spełnione zostało kryterium 60 % określone w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Wręcz przeciwnie, interpretacja sformułowania „kraj objęty środkami” zawartego w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób uniemożliwiający łączne ujmowanie wartości części, gdy działalność skutkująca obejściem ma miejsce w więcej niż jednym kraju, jest sprzeczna z obowiązującym orzecznictwem UE. W sprawie Kolachi Trybunał Sprawiedliwości odniósł się do szczególnej praktyki obchodzenia środków (w sprawie, w której części do rowerów były najpierw częściowo montowane na Sri Lance, a następnie dalej montowane w Pakistanie) oraz potwierdził, że taki rodzaj działań w zakresie obchodzenia środków jest objęty art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego mimo użycia w tym przepisie liczby pojedynczej. Trybunał Sprawiedliwości⁽¹⁹⁾ podkreślił również, że jakakolwiek inna interpretacja umożliwiłaby producentom eksportującym podważenie skuteczności środków przeciwdziałających obchodzeniu środków na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego. Dlatego też to samo uzasadnienie stosuje się do prób uniknięcia zastosowania przepisów przeciwdziałających obchodzeniu środków polegających na pozyskiwaniu surowców z dwóch krajów, z których oba są objęte środkami.
- (70) Po trzecie, podążając za tokiem rozumowania Turkiz Composite, gdyby 50 % materiałów wsadowych zamawiano z Chin, a pozostałe 50 % z Egiptu, to w sytuacji, w której 100 % części byłoby pozyskiwane z krajów objętych środkami, nie miałyby miejsca żadne obchodzenie środków. Taki skutek byłby ewidentnie sprzeczny z celem art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę również fakt, że wszystkie materiały z włókna szklanego wywożone do Unii składały się albo w 100 % z części pozyskanych w Chinach, albo w 100 % z części pozyskanych w Egipcie.
- (71) Komisja stwierdziła zatem, że kryterium dotyczące 60 %, określone w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, zostało spełnione.

2.6.2. Wartość dodana

- (72) Turkiz Composite twierdziło, że jego koszty wartości dodanej byłyby wyższe od progu 25 % całkowitych kosztów produkcji. Główne pozycje w obliczeniu wartości dodanej obejmowały koszt amortyzacji, koszt wynajmu, koszt materiałów opakowaniowych, koszty robocizny bezpośredniej i pośredniej oraz inne pośrednie koszty produkcji, które stanowiły część danych finansowych z okresu sprawozdawczego przedstawionych przez Turkiz Composite w formularzu wniosku o zwolnienie.
- (73) Komisja przeanalizowała wszystkie te pozycje kosztów i oceniła, że niektórych poniesionych kosztów nie można było zaklasyfikować jako części kosztów produkcji lub że zostały one zawyżone:
- koszt wynajmu: całkowity koszt wynajmu został obniżony poprzez wyłączenie kosztów wynajmu dotyczących powierzchni biurowej na podstawie stosunku metrów kwadratowych zajętych przez powierzchnię biurową do całkowitej powierzchni w metrach kwadratowych, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Turkiz Composite,
  - koszt materiałów opakowaniowych: pełny koszt materiałów opakowaniowych został wyłączony z kosztów wartości dodanej, ponieważ Komisja oceniła, że te materiały opakowaniowe były materiałami opakowań zbiorczych⁽²⁰⁾. Taki koszt materiałów opakowań zbiorczych jest częścią dystrybucyjnych kosztów ogólnych (koszt sprzedaży), a nie częścią kosztów produkcji,

⁽¹⁹⁾ Wyrok z dnia 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 97 i 104.

⁽²⁰⁾ Opakowania zbiorcze służą celowi praktycznemu. Porządkują lub stabilizują produkty, aby były one gotowe do wyłożenia na półki. Zapewniają także łatwiejsze i bezpieczniejsze przechowywanie, aby kiedy nadchodzi czas, aby producent wysłał więcej towarów jednostkowych, można było mieć pewność, że dotrą one do konsumentów w stanie nienaruszonym, np. pudło zawierające butelki z aspiryną, skrzynia zabezpieczająca puszki z napojami lub folia z tworzywa sztucznego na produktach sprzedawanych w ramach oferty „dwa w cenie jednego”. Są to wszystkie przykłady opakowań zbiorczych, w których umieszczono razem poszczególne jednostki produktowe.

- pozostałe pośrednie koszty produkcji: przeanalizowano zestawienie tych kosztów i uznano, że niektóre pozycje (takie jak koszty podróży oraz koszty transportu pracowników) stanowią koszty operacyjne, zwane także kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi. W związku z tym nie są one częścią kosztów produkcji,
  - koszty wynagrodzeń (robocizna pośrednia): na podstawie analizy miesięcznych list płac w okresie sprawozdawczym włączono koszty wynagrodzeń dwóch działów (działu kadr oraz działu opakowań) do kosztów pracy produkcyjnej. Komisja zmieniła ich klasyfikację z części kosztów produkcji na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne.
- (74) W świetle powyższego wartość dodana do części wykorzystanych obliczona przez Komisję była znacznie niższa niż wartość obliczona przez Turkiz Composite.
- (75) Co więcej, Turkiz Composite pozyskało prawie wszystkie materiały wsadowe, w szczególności 100 % głównego materiału wsadowego (niedoprzędę z włókien szklanych), od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Turkiz Composite nie przedstawiło żadnych konkretnych dowodów na to, że były to ceny wolnorynkowe, na które nie miało wpływu powiązanie między przedsiębiorstwami, a nie ceny transferowe między przedsiębiorstwami powiązаныmi. Komisja ustaliła natomiast, że ceny te były znacznie niższe niż ceny zapłacone w okresie sprawozdawczym niepowiązanym dostawcom przez trzech pozostałych współpracujących tureckich producentów eksportujących.
- (76) Z tego względu, aby dokonać ustaleń o rozsądnej dokładności, ceny zapłacone przez Turkiz Composite uznano za ceny transferowe i zastąpiono je średnimi ważonymi cenami zapłaconymi przez trzech pozostałych współpracujących producentów eksportujących.
- (77) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite oraz LM Wind Power twierdziły, że Komisja nie mogła zastąpić cen transferowych średnimi ważonymi cenami zapłaconymi w okresie sprawozdawczym niepowiązanym dostawcom przez trzech pozostałych tureckich producentów eksportujących. Argumentowały one, że takie podejście nie jest dozwolone i że nie widzą żadnej podstawy prawnej do zastosowania przez analogię art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Obie wymienione strony twierdziły także, że Komisja nie przeprowadziła poprawnie testu pod kątem zgodności z warunkami pełnej konkurencji oraz nie zapewniła, aby porównywane ceny były porównywalne pod względem ilości oraz aby uwzględniono wszystkie elementy cen.
- (78) Komisja odrzuciła te twierdzenia z następujących powodów. Po pierwsze, Komisja w swoim ogólnym dokumencie ujawniającym informacje nie odniosła się do art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego jako podstawy prawnej tego dostosowania. Aby ustalić wartość części sprowadzonych z krajów objętych środkami, Komisja wzięła pod uwagę brzmienie i cel art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Brzmienie art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w żaden sposób nie uniemożliwia Komisji dokonania określonych dostosowań w celu ustalenia wartości części, w szczególności jeżeli koszty przedsiębiorstwa niekoniecznie odzwierciedlają wartość części, co mogłoby mieć miejsce w przypadku części zakupionych od przedsiębiorstw powiązanych. Aby ustalić wartość części, Komisja mogła zatem dokonać niezbędnych dostosowań, w tym zastąpienia cen transferowych między przedsiębiorstwami powiązаныmi, ponieważ uznano, że ceny te nie były wolnorynkowe. Takie podejście jest zgodne również z celem art. 13 oraz dochodzeń, które on reguluje, omówionych w motywie 65, gdyż uniemożliwia przedsiębiorstwom obchodzącym środki zaniżanie wartości wykorzystanych części w celu zawyżania wartości dodanej do tych części.
- (79) Po drugie, w odniesieniu do zarzutu, że Komisja nie przeprowadziła poprawnie testu pod kątem zgodności z warunkami pełnej konkurencji, należy przypomnieć, że Turkiz Composite stanowi część China National Building Materials Group, która jest chińską grupą będącą własnością państwa. Jego chińskie i egipskie przedsiębiorstwa powiązane są objęte środkami. Dochodzenie ujawniło, że ceny niedoprzędów z włókien szklanych nabytych przez Turkiz Composite od jego egipskich i chińskich przedsiębiorstw powiązanych były znacznie niższe od cen zapłaconych przez trzech pozostałych tureckich producentów eksportujących. Dlatego też Komisja porównała, a następnie zastąpiła ceny transferowe średnimi ważonymi cenami zapłaconymi w okresie sprawozdawczym niepowiązanym dostawcom przez trzech pozostałych tureckich producentów eksportujących.
- (80) Komisja zapewniła, aby porównywane ceny były porównywalne pod względem ilości oraz aby uwzględniono wszystkie elementy cen. Po pierwsze, do dokonania porównania wykorzystano ten sam okres, tj. okres sprawozdawczy. Po drugie, ilość niedoprzędów z włókien szklanych nabytych w okresie sprawozdawczym przez trzech pozostałych tureckich producentów eksportujących od niepowiązanych dostawców była wystarczająco duża (10 000–25 000 ton) i w związku z tym reprezentatywna do celów wykorzystania jako źródło wiarygodnych cen w miejsce cen transferowych przedsiębiorstwa Turkiz Composite w celu poprawnego ustalenia wartości dodanej. Po trzecie, trzech pozostałych współpracujących tureckich producentów eksportujących produkowali materiały z włókna szklanego

w taki sam sposób jak Turkiz Composite, zaczynając od niedoprzędów z włókien szklanych. Dochodzenie nie ujawniło żadnych różnic jakościowych, gdyż proces produkcji wszystkich czterech współpracujących tureckich producentów eksportujących jest podobny. Po czwarte, pozostali tureccy producenci eksportujący nabywali duże ilości niedoprzędów z włókien szklanych na rynku krajowym, podczas gdy Turkiz Composite kupowało niedoprzędę z włókien szklanych wyłącznie z Egiptu i Chin. Nabywanie reprezentatywnych ilości na rynku krajowym w normalnych warunkach doprowadziłoby do cen niższych, a nie wyższych. Po piąte, porównanie między czterema tureckimi producentami eksportującymi przeprowadzono w sposób spójny, tj. na podstawie całkowitych kosztów zakupu, przedstawionych w ich zweryfikowanych tabelach.

- (81) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite twierdziło, że jego cena zakupu od chińskich przedsiębiorstw powiązanych była wyższa niż ceny sprzedaży, jakie jego przedsiębiorstwa powiązane oferowały niepowiązanym klientom w Turcji. Dlatego też twierdziło, że zakupy Turkiz Composite należy uznać za zgodne z warunkami pełnej konkurencji.
- (82) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Jak wynika z tabel C.3 R oraz C.3.U przedstawionych przez Jushi Group Co., Ltd. („Jushi Group” ⁽²¹⁾) w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jego średnia jednostkowa cena sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych w okresie sprawozdawczym oferowana niepowiązanym klientom w Turcji była znacznie wyższa niż cena oferowana jego powiązanemu klientowi w Turcji, tj. przedsiębiorstwu Turkiz Composite. Komisja przeanalizowała również ceny innego chińskiego przedsiębiorstwa powiązane z Turkiz Composite, tj. Tongxian Hengxian Trading Company Limited („Tongxian” ⁽²²⁾). W okresie sprawozdawczym Tongxian sprzedawał niedoprzędę z włókien szklanych wyłącznie na rzecz Turkiz Composite, przy czym czego jego średnia jednostkowa cena sprzedaży także była niższa niż średnia jednostkowa cena sprzedaży widniejąca na fakturach, które Jushi Group wystawiała swoim niepowiązanym klientom w Turcji. Ponadto w okresie sprawozdawczym Turkiz Composite nabyło ponad 90 % wszystkich swoich niedoprzędów z włókien szklanych od Jushi Group oraz Tongxian. W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że średnia jednostkowa cena zakupu przez Turkiz Composite od jego chińskich przedsiębiorstw powiązanych Jushi Group i Tongxian była konsekwentnie i znacząco niższa niż średnia jednostkowa niepowiązana cena zakupu płacona Jushi Group przez inne tureckie przedsiębiorstwa ⁽²³⁾, jak również konsekwentnie i znacząco niższa niż ceny płacone przez trzech pozostałych współpracujących tureckich producentów eksportujących, w związku z czym nie była wolnorynkowa.
- (83) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite twierdziło, że w arkuszu „Test wartości dodanej” Komisja zastosowała błędny wzór do obliczenia „% kosztów wartości dodanej” (wiersz 54), ponieważ Komisja błędnie podzieliła łączne koszty produkcji (wiersz 50) przez „łączną liczbę sprowadzonych części (Egipt, Chiny i inne źródła)” (wiersz 49), a zamiast tego powinna była użyć „łącznej liczby części sprowadzonych z Egiptu i Chin” (wiersz 48).
- (84) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ Turkiz Composite nie przedstawiło skutków obliczeń Komisji. Nawet gdyby Komisja zastosowała błędny wzór, co nie jest prawdą, i do obliczenia „% kosztów wartości dodanej” użyła metody proponowanej przez Turkiz Composite, doprowadziłoby to tylko do nieznaczącej różnicy w „wartości dodanej”, bez jakiegokolwiek wpływu na ustalenie Komisji, że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji.
- (85) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite twierdziło, że Komisja nie mogła ze swoich obliczeń wyłączyć zestawów, gdyż zestawy stanowią część produktu objętego dochodzeniem. Komisja odrzuciła to twierdzenie z tych samych powodów, co powody przedstawione w dokumencie ujawniającym informacje przedsiębiorstwu Turkiz Composite z 5 lipca 2022 r. Po pierwsze, produkcja i sprzedaż zestawów stanowiła niewielką część ogólnej łącznej produkcji i sprzedaży przedsiębiorstwa w okresie sprawozdawczym. Ilości materiałów z włókna szklanego wywożonych do Unii w okresie sprawozdawczym były ponad 170-krotnie większe od ilości zestawów wywożonych do Unii. Po drugie, przedsiębiorstwo nie różnicowało poniesionych kosztów poniesionych według zakładów produkcji materiałów z włókna szklanego i zakładów produkcji zestawów na poziomie księgi głównej, z wyjątkiem utworzenia odrębnych rachunków dla kosztów robocizny w warsztacie zajmującym się cięciem. Po trzecie, zestawy sprzedawano głównie na rynku krajowym.
- (86) Co więcej, z informacji przekazanych przez Turkiz Composite wynika, że nawet gdyby Komisja zdecydowała nie wyłączać zestawów ze swoich obliczeń, „% kosztów wartości dodanej” nie zmieniłby ustalenia Komisji, że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji, głównie z powodu ograniczonej produkcji zestawów.

⁽²¹⁾ Grupa Jushi Group była jednym z chińskich przedsiębiorstw powiązanych z Turkiz Composite, które współpracowały w trakcie dochodzenia, jak wskazano w motywie 27.

⁽²²⁾ Tongxian był innym chińskim przedsiębiorstwem powiązanym z Turkiz Composite, które współpracowało w trakcie dochodzenia, jak wskazano w motywie 27.

⁽²³⁾ Z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że w okresie sprawozdawczym Tongxian nie sprzedawało niedoprzędów z włókien szklanych niepowiązanym klientom w Turcji.

- (87) Po dostosowaniu zgłoszonych kosztów produkcji oraz po zastąpieniu zgłoszonych cen transferowych niedoprzędów z włókien szklanych stwierdzono, że ustalona w ten sposób średnia wartość dodana w okresie sprawozdawczym była niższa niż próg 25 % wyznaczony w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Komisja uznała zatem, że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji, co z kolei jest zgodne z wymogiem określonym w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, aby uznać te operacje za obejście środków.

2.7. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (88) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.
- (89) Ze zweryfikowanych tabel przedstawionych przez Turkiz Composite wynika, że w 2019 r. dokonało ono przywozu 0–300 ton w porównaniu z 6 000–8 000 ton w okresie sprawozdawczym. Jednocześnie konsumpcja w Unii w latach 2020 i 2021 została oszacowana przez wnioskodawcę na odpowiednio około 150 000 ton i około 170 000 ton. Udział w rynku przywozu z Turcji w okresie sprawozdawczym wyniósł ponad 4 %.
- (90) Jeżeli chodzi o ceny, Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF ustalonymi na podstawie informacji przekazanych przez Turkiz Composite, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po odprawie celnej. Z tego porównania wynika, że przywóz pochodzący z Turkiz Composite zaniżał ceny unijne o ponad 10 %.
- (91) Komisja stwierdziła, że obowiązujące środki były osłabiane w odniesieniu do ilości i cen na skutek przywozu z Turcji objętego niniejszym dochodzeniem.

2.8. Dowody na istnienie dumpingu

- (92) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla produktu podobnego.
- (93) W tym celu ceny eksportowe Turkiz Composite na podstawie ceny *ex-works* zostały porównane z wartościami normalnymi ustalonymi podczas pierwotnego dochodzenia.
- (94) Porównanie wartości normalnych z cenami eksportowymi wykazało, że w okresie sprawozdawczym Turkiz Composite dokonywało przywozu materiałów z włókna szklanego po cenach dumpingowych.

3. Środki

- (95) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że cło antydumpingowe nałożone na przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu były obchodzone poprzez przywóz produktu objętego dochodzeniem wysyłanego z Turcji przez Turkiz Composite.
- (96) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy oraz fakt, że zgłoszona sprzedaż eksportowa Turkiz Composite była większa niż łączna zgłoszona sprzedaż eksportowa trzech pozostałych współpracujących tureckich producentów eksportujących i że żadne inne przedsiębiorstwo w Turcji nie wystąpiło z wnioskiem o zwolnienie, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące praktyk obchodzenia środków poczynione w odniesieniu do Turkiz Composite należy rozszerzyć na cały przywóz z Turcji.
- (97) W związku z tym, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe obowiązujące w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin i Egiptu powinny zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem.
- (98) Na podstawie art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego rozszerzenie powinno obejmować środek ustanowiony w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/492, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/776, w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, tj. ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 69 % mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem.

- (99) W okresie sprawozdawczym Turkiz Composite dokonywało przywozu niedoprzędów z włókien szklanych częściowo z Egiptu, a częściowo z ChRL. Niedoprzędy z włókien szklanych od jego przedsiębiorstw powiązanych w Egipcie i ChRL były montowane przez Turkiz Composite w celu stworzenia materiałów z włókna szklanego, które wywożono do Unii, co stanowiło obejście cel nałożonych zarówno na przywóz materiałów z włókna szklanego z Egiptu (20 %), jak i na przywóz materiałów z włókna szklanego z ChRL (69 %). W związku z tym w celu zachowania skuteczności wprowadzonych środków uzasadnione jest rozszerzenie wyższego z tych dwóch cel, tj. cła wobec wszystkich „pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL (69 %), jak ustalono w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/492.
- (100) Po ujawnieniu ustaleń Turkiz Composite twierdziło, że Komisja nie może rozszerzyć cel na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin, ponieważ wartość przywozu niedoprzędów z włókien szklanych stanowi mniejszą część łącznej wartości niedoprzędów z włókien szklanych wykorzystywanych przez Turkiz Composite do produkcji materiałów z włókna szklanego i z tego względu nie spełnia kryterium 60 % określonego w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Takie rozszerzenie środków na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin byłoby zatem sprzeczne z zasadą proporcjonalności, o której mowa w pkt 127 w wyroku w sprawie T-278/20, Zhejiang Hantong przeciwko Komisji.
- (101) Komisja odrzuciła twierdzenie, że nie może rozszerzyć cel na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin, na podstawie argumentów przedstawionych przez nią w motywie 67 w odniesieniu do łączenia przywozu. Ponadto Komisja przypomniała, że celem rozporządzenia podstawowego jest ochrona przemysłu UE przed nieuczciwym przywozem, a celem art. 13 rozporządzenia podstawowego w szczególności jest zapobieganie obchodzeniu środków ochrony handlu. Rozszerzenie cel tylko do poziomu cel nałożonych na przywóz z Egiptu (20 %) nie uwzględniałoby faktu, że środki przeciwko Chinom także były obchodzone, oraz osłabiłoby skuteczność wprowadzonych środków.
- (102) Komisja odrzuciła także twierdzenie, że takie rozszerzenie środków w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin stanowiłoby naruszenie zasady proporcjonalności. W świetle ustaleń, na podstawie których uznano, że nastąpiło obejście pierwotnych środków antydumpingowych, nałożonych na przywóz zarówno z Chin, jak i Egiptu, Komisja nie dostrzegła, dlaczego rozszerzenie wyższego z dwóch cel, których dotyczyło obejście, miałyby być nieproporcjonalne. Z tego względu, jak wspomniano w motywie 98 powyżej, w celu zachowania skuteczności wprowadzonych środków uzasadnione jest rozszerzenie wyższego z dwóch cel, tj. cła wobec wszystkich „pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL (69 %), ustanowione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/492.
- (103) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo LM Wind Power stwierdziło, że rozszerzenie cel antydumpingowych na przywóz materiałów z włókna szklanego z Turcji będzie miało poważny wpływ na przedsiębiorstwa importujące materiały z włókna szklanego, co z kolei mogłoby wpłynąć na zdolność Unii do osiągnięcia jej celów środowiskowych w wyniku wzrostu cen materiałów z włókna szklanego, które musieliby płacić unijni producenci turbin wiatrowych.
- (104) Komisja przyjęła do wiadomości oświadczenia LM Wind Power, ale powtórzyła, że głównym celem dochodzeń prowadzonych na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego jest zapewnienie skuteczności pierwotnego cła antydumpingowego oraz zapobieganie jego obchodzeniu. W przedmiotowym dochodzeniu Komisja uznała, że spełniono kryteria wyznaczone w art. 13 rozporządzenia podstawowego, i w związku z tym podjęła decyzję o rozszerzeniu środków antydumpingowych na Turcję. Trzech z czterech współpracujących producentów eksportujących uznano jednak za rzeczywistych producentów tureckich i dlatego zwolniono ich z rozszerzonych środków. Użytkownicy materiałów z włókna szklanego mogą zatem pozyskiwać je od producentów objętych zwolnieniem, jak również od producentów unijnych lub innych producentów z państw trzecich.
- (105) Wreszcie po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca stwierdził, że z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący rozszerzenia środków antydumpingowych na przywóz materiałów z włókna szklanego z Turcji oraz że nie ma uwag związanych z ujawnieniem ustaleń Komisji.
- (106) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło pobiera się od zarejestrowanego przywozu produktu objętego dochodzeniem.

4. Wniosek o przyznanie zwolnienia

- (107) Jak opisano powyżej, stwierdzono, że Turkiz Composite było zaangażowane w praktyki obchodzenia środków. W związku z powyższym przedsiębiorstwu temu nie można przyznać zwolnienia na podstawie art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (108) Zgodnie z wnioskiem dwaj inni współpracujący producenci eksportujący, mianowicie przedsiębiorstwa z grupy Metyx Composites (zob. motyw 26) oraz Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şirketi, byli głównymi rzeczywistymi producentami materiałów z włókna szklanego w Turcji i nie angażowali się w praktyki obchodzenia środków⁽²⁴⁾. Dochodzenie potwierdziło, że ci dwaj producenci eksportujący nie dokonywali lub prawie wcale nie dokonywali przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin ani Egiptu.
- (109) Trzeci współpracujący producent (Sonmez Asf Iplik Dokuma Ve Boya San Tic A. Ş) był drobnym producentem materiałów z włókna szklanego. W okresie sprawozdawczym zatrudniał poniżej dziesięciu osób, miał mniej niż pięć maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego i tylko dwa razy dokonał sprzedaży eksportowej stosunkowo niewielkich ilości do Unii. Przedsiębiorstwo to zostało założone w 1975 r., rozpoczęło produkcję materiałów z włókna szklanego w 2011 r. i w okresie sprawozdawczym nie dokonywało przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin ani Egiptu.
- (110) Dlatego też, biorąc pod uwagę, że trzech wyżej wymienieni tureccy producenci eksportujący są rzeczywistymi producentami, którzy nie biorą udziału w przeładunku ani innej praktyce obchodzenia środków, np. działalności montażowej, zostaną oni zwolnieni z rozszerzonych środków.

5. Ujawnienie ustaleń

- (111) 5 lipca 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag.
- (112) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492 nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776 nakładającym ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz materiałów z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m², obecnie sklasyfikowanych kodami CN ex 7019 61 00, ex 7019 62 00, ex 7019 63 00, ex 7019 64 00, ex 7019 65 00, ex 7019 66 00, ex 7019 69 10, ex 7019 69 90 oraz ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019 61 00 81, 7019 61 00 84, 7019 62 00 81, 7019 62 00 84, 7019 63 00 81, 7019 63 00 84, 7019 64 00 81, 7019 64 00 84, 7019 65 00 81, 7019 65 00 84, 7019 66 00 81, 7019 66 00 84, 7019 69 10 81, 7019 69 10 84, 7019 69 90 81, 7019 69 90 84, 7019 90 00 81 oraz 7019 90 00 84), wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji (kody TARIC 7019 61 00 83, 7019 62 00 83, 7019 63 00 83, 7019 64 00 83, 7019 65 00 83, 7019 66 00 83, 7019 69 10 83, 7019 69 90 83 oraz 7019 90 00 83), z wyjątkiem materiałów produkowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Turcja	Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şti.	C115
Turcja	Sonmez Asf Iplik Dokuma Ve Boya San Tic A. Ş.	C116
Turcja	Telateks Tekstil Ürünleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi Telateks Dış Ticaret ve Kompozit Sanayi Anonim Şirketi	C117

2. Rozszerzone cło jest cłem antydumpingowym w wysokości 69 % mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL.

⁽²⁴⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 23, s. 7.

3. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/2230 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/2230, które niniejszym traci moc.

Artykuł 3

Wniosek o zwolnienie złożony przez Turkiz Composite Materials Technology Üretim Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi zostaje odrzucony.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antidumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 września 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN